

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

/ VI Niedziela Zwykła -11.02.2018/

1. Dzisiaj, w Światowy Dzień Chorego, naszymi modlitwami otaczamy chorych i cierpiących. Zachęcamy do korzystania z daru, jakim w Kościele jest sakrament namaszczenia chorych.
2. Dochodzimy do kolejnego okresu liturgicznego – Wielkiego Postu. Rozpocniemy go w najbliższą środę, 14 lutego, posypaniem głów popiołem. Obrzęd ten jest wyrazem gotowości do podjęcia pokuty. W Środę Popielcową obowiązuje post ścisły, polegający na powstrzymaniu się od potraw mięsnych oraz na ograniczeniu jedzenia. Tego dnia możemy zjeść trzy posiłki, ale tylko jeden z nich do syta. Wstrzemięźliwość od potraw mięsnych obowiązuje wszystkich od 14. roku życia, bez górnej granicy wieku, natomiast post ilościowy – od 14. do 60. roku życia. Kościół jednak zachęca, aby w praktykę postu wprowadzać także tych, którzy nie są do niego zobowiązani. Apelujemy, aby wszystkie imprezy karnawałowe zakończyły się we wtorek do północy. Msze św. we środę Popielcową o godz. 9.00, 16.00 – dla dzieci i 18.00 dla starszych i młodzieży gimnazjalnej. W okresie Wielkiego Postu obowiązuje nas IV przykazanie kościelne, które brzmi: **„zachowywać nakazane posty i wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych, a w okresach pokuty powstrzymać się od udziału w zabawach”**. Apelujemy szczególnie do młodzieży o powstrzymanie się od udziału w zabawach i dyskotekach. Wasza obecność w tym wyjątkowym okresie na dyskotecę jest faktycznym wyparciem się Chrystusa i wiary. W dobrym przygotowaniu do godnego przeżycia misterium Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Chrystusa pomogą nam nabożeństwa pasyjne:
 - **w każdą niedzielę o godz. 17.15 Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym,**
 - **w każdy piątek Droga Krzyżowa: godz. 16.00 – dla dzieci
godz. 18.00 – dla starszych
i dla młodzieży.**Zachęcamy wszystkich do licznego i chętnego udziału w tych nabożeństwach.
3. W przyszłą niedzielę Członkowie Rady Parafialnej przeprowadzą kolejną zbiórkę do puszek na pokrycie kosztów remontu dachu i schodów kaplicy pogrzebowej.
4. Dziękujemy za przygotowanie kościoła do dzisiejszej liturgii.
5. Kancelaria w tym tygodniu czynna tylko we czwartek i w sobotę. W nagłych sprawach prosimy zgłaszać się bezpośrednio po Mszy św. o godzinie 18.00.
6. W agendzie do nabycia prasa katolicka: Gość Niedzielny, Niedziela, kalendarze, Pismo Święte, albumy, różańce, znicze i wiele innych artykułów.

Komentarz do dzisiejszej Ewangelii

Niewielu ludzi, którzy wcześniej osiągnęli sławę, potrafiło bez większych kryzysów utrzymać się na wysokiej fali, na której umieściło ich życie. Najłatwiej można to obserwować w sporcie. Zbyt wczesny sukces nie ułatwia życia, ale znacznie je utrudnia. Nie zawsze jest to wynikiem niedojrzałości człowieka. Sława jest połączona z wrzawą, z wielkimi wymaganiami, jakie otoczenie stawia mistrzowi. Opinia chce widzieć w nim zawsze i wszędzie tylko mistrza. Nie umie mu wybaczyć klęski, nie godzi się na jego słabość. Dramat zbyt wczesnie zdobytej sławy największe spustoszenie zostawia w szeregach wybitnie uzdolnionych dzieci. Odbiera im coś z beztroskiego dzieciństwa, zmusza je do ustawicznego mobilizowania sił i odpowiadania na ambitne pragnienia rodziców, opiekunów, nauczycieli. Któryż z wychowawców nie chce mieć w szeregach swoich wychowanków geniusza? Życie bardzo często potwierdza klęskę wybitnie uzdolnionych uczniów, którzy zdobyli sławę w wieku szkolnym, a po latach przegrali rywalizację ze znacznie słabszymi, przeciętnymi kolegami. Po wczesnie przeżywanym uniesieniu sławy pozostaje jedynie gorzki smak poniesionej klęski. To w tym kontekście należy odczytać fragment Ewangelii, w którym jest opisany cud uzdrowienia trędowatego. Chcąc to wydarzenie dobrze zrozumieć, trzeba mieć na uwadze dwa rodzaje cudów Jezusa. Jedne, a jest ich większość, czynił On – jeśli tak można powiedzieć – w sposób zaprogramowany, to znaczy czynił z nich jakby lekcje pogładowe dla słuchaczy. Te cuda były znane, głośne, publiczne, bo przeznaczone dla wielu. Drugie miały charakter bardziej prywatny i można je nazwać osobistym darem miłości ofiarowanym konkretnemu człowiekowi. Te nie powinny być rozgłaszane, winny zostać tajemnicą dawcy i odbiorcy. Uzdrowienie trędowatego należy do tej drugiej grupy cudów. Jezus ulitował się nad nim. Spotkanie nieszczęśliwego człowieka, świadomego cudotwórczej mocy Mistrza z Nazaretu, skłania Jezusa do działania. „Jeśli chcesz, możesz mnie oczyścić”. Zdjęty litością, wyciągnął rękę, dotknął go i rzekł do niego: „Chcę, bądź oczyszczony!”. Św. Marek umiejscawia ten cud na początku publicznej działalności Jezusa. Chrystus doskonale zdawał sobie sprawę z tego, że zbyt wczesna sława utrudni Mu wykonanie zadania. Stąd Jego ostrzeżenie pod adresem uzdrowionego. Ewangelista zaznacza, że surowo mu przykazał i natychmiast go odprawił ze słowami: „Uważaj, nikomu nic nie mów...”. Jezus nie chciał rozgłosu, nie chciał działać w nimbie sławy. Uzdrowiony jednak nie rozumiał wskazań Jezusa. Nie umiał ukryć swego szczęścia. Wydawało mu się, że przyczyniając się do rozstawienia Proroka z Nazaretu będzie Jego dobrodziejem. Stało się jednak odwrotnie. „Jezus nie mógł już jawnie wejść do miasta, lecz przebywał w miejscach pustynnych”.